Judecătoria Soroca
Sediul Central

SENTINȚĂ
În numele Legii

în cauza penală de învinuire a lui **BOICO MARIANA**
(art. 201[1] alin. (1), lit. a) din Codul penal)

Dosar nr. 1-110/2026
(NR. PIGD: 4-26066706-46-1-27052026)

Cauza penală a fost examinată în perioada: 27 mai 2026 (data parvenirii dosarului în instanță) până la 19 iunie 2026 (data pronunțării sentinței)

Municipiul Soroca
19 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Judecătoria Soroca, sediul Central
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător Nelea Codreanu
Grefier Nicoleta Belinschi
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Tatiana Andronic
Apărătorului inculpatei, avocatul Cebotari Vitalii
Avocatului părții vătămate Nicolae Musteață
Inculpatei Boico Mariana
Părții vătămate *****

examinând în ședință publică, în limba română, conform procedurii prevăzute de art. 364[1] din Codul de procedură penală - în baza probelor administrate în faza de urmărire penală cauza penală în privința inculpatei:

Boico Mariana *****, născută la *****, IDNP*****, originară și locuiește în satul*****, raionul Soroca, cetățean al Republicii Moldova, studii gimnaziale, nesupusă militar, în relații de concubinaj, neîncadrată în câmpul muncii, nu are grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, reținută sau arestată în prezenta cauză penală nu a fost, anterior condamnată prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 10.09.2020, în temeiul art. 201[2] din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 80 ore, prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 12.02.2026, în temeiul art. 201[1] alin. (2), lit. c) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore,

învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1), lit. a) din Codul penal.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT,

Boico Mariana ***** la 11 aprilie 2026, în intervalul de timp cuprins între orele 00:00-03:00, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările

lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se la domiciliul comun din satul***** raionul Soroca, a iscat intenționat un conflict cu concubinul său, *****, din motiv că ultimul a numit-o cu cuvinte obscene, în cadrul căruia cu un cuțit de bucătărie, i-a aplicat o lovitură în regiunea posterioară a hemitoracelui stâng, cauzându-i conform raportului expertiză judiciară nr. 202629D0107 din 15 mai 2026, o plagă înțepat-tăiată în regiunea posterioară a hemitoracelui stâng (spațiul intercostal VII-VIII linia medioscapulară), produsă prin acțiunea unui obiect înțepător-tăietor, constituie vătămare corporală ușoară, care au determinat o tulburare de sănătate de scurtă durată.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Boico Mariana a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin.(1) lit. a) din Codul penal cu indicii de calificare: *violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, care au provocat vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății*.

MOTIVAREA INSTANȚEI

În ședința de judecată la etapa ședinței preliminare, până la începerea cercetării judecătorești, inculpata Boico Mariana a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere, confirmată de apărătorul acesteia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că vina o recunoaște integral.

În ședința de judecată, inculpata a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în comiterea infracţiunii.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiată în cadrul ședinței de judecată, inculpata Boico Mariana, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat faptul că la data de 11 aprilie 2026 concubinul său a revenit la domiciliu în stare de ebrietate, între ei s-a iscat un conflict, în cadrul căruia acesta a insultat-o și i-a adresat cuvinte necenzurate. A relatat că pe masă se afla un cuțit, pe care l-a luat și l-a înfipt în concubin. A mai declarat că, ulterior, în cursul serii, observând că acesta sângera și se simțea rău, a încercat să-i acorde ajutor, iar ulterior acesta s-a deplasat la spital împreună cu fratele său, fiind solicitată și intervenția ambulanței. Inculpata a recunoscut fapta comisă, a exprimat regret pentru cele întâmplate, menționând că atât ea, cât și partea vătămată se aflau în stare de ebrietate. Totodată, aceasta a declarat că este de acord cu aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, precizând că a executat anterior o asemenea pedeapsă și că intenționează să nu mai consume băuturi alcoolice.

Apărătorul Cebotari Vitalii, care acționează în interesele inculpatei, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat Andronic Tatiana nu a obiectat în privința admiterii cererii.

Astfel, instanța statuează că, chiar dacă inculpata Boico Mariana își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acesteia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpată:

- **declarațiile părții vătămate** *****, care fiind audiat, a declarat că locuiește împreună cu concubina sa Boico Mariana de aproximativ zece ani. La data de 10.04.2026 în jurul orelor 22:30, împreună cu concubina Boico Mariana se afla la domiciliu, ambii fiind sub influența băuturilor alcoolice, din motiv că în acea zi au consumat vin și rachiu împreună. În jurul orelor 23:00, între el și concubina Boico Mariana s-a iscat un conflict, cine a iscat conflictul nu a memorizat, fiind în stare de ebrietate. În rezultatul conflictului, Boico Mariana a luat un cuțit de bucătărie, care se afla pe masă în odaia unde locuiesc și i-a aplicat o lovitură în regiunea coastelor pe partea stânga, după care a pus cuțitul pe masă și s-a deplasat după sticla de peroxid de hidrogen și i-a spălat plaga formată în rezultatul loviturii cu cuțitul. La data de 11.04.2026 în jurul orelor 02:00, s-a trezit din somn și a simțit că are dureri în partea unde a fost lovit cu cuțitul, din care motiv a apelat la fratele său Catlabuga ***** care a venit la domiciliul, a văzut rana și a telefonat la serviciul unic 112. Ca rezultat, ambulanța sosită la fața locului, după acordarea primului ajutor medical, l-a transportat la SR Soroca. La spital a fost internat în secția de chirurgie, unde doctorul i-a comunicat că sunt suspiciuni privind lezarea plămânului și urmează o intervenție chirurgicală, însă el a refuzat. Spre dimineață la data de 11.04.2026 s-a deplasat acasă. La data de 15.04.2026, s-a deplasat la SR Soroca unde s-a adresat la un alt doctor chirurg, care i-a prescris un tratament de zece zile. După ce a trecut tratamentul, nu a avut careva dureri în regiunea plăgii și se simțea bine, din care motiv refuză oricare intervenție chirurgicală și își asumă toată responsabilitatea referitor la acest fapt;

-**declarațiile martorului Tîltu Alexandru**, care fiind audiat, a declarat că, la moment activează în cadrul IP Soroca în calitate de subofițer superior de sector. Gestionează sectorul sat.***** r-nul Soroca. Pe familia Boico Mariana și *****, îi cunoaște, ultimii concubinează de mai mult timp și locuiesc în sat.***** r-nul Soroca într-o gospodărie acordată de către primăria sat.*****. Familia este social vulnerabilă și se caracterizează din punct de vedere negativ. Atît Boico Mariana cît și ***** sunt consumatori de băuturi alcoolice. La data de 11.04.2026 în jurul orelor 04:00, a fost anunțat de către serviciu de gardă precum că pe sectorul deservit, în familia cet.Boico Mariana si ***** a avut loc violență în familie și anume în rezultatul unui conflict produs, cet. Boico Mariana l-a lovit pe ***** cu un cuțit de bucătărie în regiunea cutiei toracice pe stânga, în rezultat ***** a fost transportat la SR Soroca. Astfel a primit indicația de a se deplasa la gospodăria cet. Boico Mariana si ***** pentru documentarea circumstanțelor cazului împreună cu grupul de urmărire penală. În urma documentării cazului, a fost întocmit ordin de restricție de urgență în privința cet. Boico Mariana, prin care ultima a fost obligată să părăsească locuința pe o perioadă de zece zile. La fel a întocmit proces verbal privind înmânarea actului pe care cet. Boico Mariana l-a semnat și a luat cunoștință cu el. În timpul chestionării cet. Boico Mariana ultima a recunoscut că în rezultatul unui conflict iscat cu concubinul său ***** a luat un cuțit de bucătărie de pe masă și i-a aplicat o lovitură în regiunea cutiei toracice. La fel a fost

întocmit chestionar privind riscurile de violență în familie prin care s-a constatat că riscul de abuz este ridicat. La moment Boico Mariana din data de 11.04.2026, se află la evidență ca agresor familiar;

-**procesul-verbal de cercetare la fața locului** cu tabelul foto anexă din 11.04.2026, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și anume gospodăria cet. Boico Mariana situată în sat.***** r-nul Soroca;

-**raportul de expertiză judiciară nr. 202629D0090 din 28.04.2026**, prin care s-a constatat că conform datelor fișei medicale a bolnavului de staționar nr.33040, cet. ***** a.n. 23.11. 1992, prezintă plagă în regiunea posterioară a hemitoracelui stâng la nivelul spațiului intercostal VII-VIII, cu margini regulate, cu dimensiunile de 2x0,5 cm. Alte leziuni corporale nu s-au determinat. Diagnosticul clinic de „plagă penetrantă cu lezarea plămânului stâng și hemotorax", nu este confirmat prin date obiective instrumentale, explorarea chirurgicală nu s-a efectuat din cauza refuzului pacientului. Leziunea descrisă a putut fi cauzată prin acțiunea unui obiect înțepător-tăietor, de tip cuțit, printr-o singură aplicare, despre care indică marginile regulate ale plăgii, forma fusiformă cu dimensiunile de 2x0,5 cm, raportul caracteristic dintre lungime și lățime. Caracteristicile morfologice sunt compatibile cu acțiunea cuțitului de bucătărie descris în circumstanțele cazului. Vechimea leziuni corespunde perioadei indicate în circumstanțele cazului (11.04.2026 în jurul orei 03:00), fapt confirmat prin intervalul scurt de eveniment și internarea în secția de chirurgie a SR Soroca, (ora 03 :45), aspectul clinic al plăgii proaspete la examinarea primară (ora 03:55) și datele anamnestice ale pacientului. Aprecierea definitivă a gradului de gravitate a leziunii corporale nu este posibilă din datele prezentate, din motiv că diagnosticul clinic de „plagă penetrantă a cutiei toracice cu lezarea plămânului stâng" care ar fi constituit temei pentru încadrarea pe criteriul pericolului pentru viață, nu este confirmat prin date obiective din cauza refuzului pacientului, iar investigații suplimentare nu au fost realizate. Conform pct. alin. (1) al Regulamentului, aprecierea gravității se bazează exclusiv pe diagnostice confirmate prin date obiective. Leziunea descrisă a putut fi cauzată în circumstanțele descrise în ordonanță. Caracteristicile morfologice ale plăgii, producere și vechimea nu contravin versiunii expuse. Localizarea posterioară (regiunea posterioară a hemitoracelui stâng) face ca autoaplicarea căderea să fie dificilă. Având în vedere că exploatarea chirurgicală a canalului plăgii nu a fost realizată din cauza refuzului pacientului, aprecierea definitivă a acestor circumstanțe revine organului de urmărire penală prin coroborarea tuturor probelor pe dosar;

-raportul de expertiză judiciară nr. 202629D0107 din 15.05.2026, prin care s-a constatat că cet. ***** a.n. 23.11.1992, prezintă o plagă înțepat-tăiată în regiunea posterioară a hemitoracelui stâng (spațiu intercostal VII-VIII linia medioscapulară), produsă prin acțiunea unui obiect înțepător-tăietor. Alte leziuni corporale nu se determină. Caracterul penetrant al plăgii și natura colecției preluate stângi nu pot fi stabilite cu certitudine din materialele prezentate din următoarele motive: explorarea chirurgicală a canalului plăgii nu s-a efectuat din cauza refuzului pacientului; toracocenteza care ar fi permis confirmarea obiectivă a caracterului hematic al colecției pleurale, a fost refuzată categoric de pacient, tomografia computerizată a toracelui nu s-a efectuat; în consecință, comunicarea canalului de rănire cu cavitatea pleurală rămâne neconfirmată prin date obiective instrumentale. În ipoteza confirmării caracterului penetrant al plăgii în cavitatea pleurală stîngă leziunea s-ar încadra în

categoria vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății pe criteriul pericolului pentru viață. În ipoteza în care plaga se dovedește nepenetrantă, gradul de gravitate se apreciază pe criteriul duratei dereglării sănătății. O plagă superficială nepenetrantă a peretelui toracic posterior, fără lezarea organelor interne, cu evoluție favorabilă în regim ambulator și vindecare în interval de până la 21 de zile, s-ar încadra în categoria vătămării corporale ușoare a integrității corporale sau a sănătății.

În conformitate cu prevederile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit prevederilor art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent se remarcă faptul că potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

Articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de

urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Corespunzător, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Analizând în cumul probele administrate, studiind materialele cauzei și audiind inculpata, instanța conchide că vinovăția lui Boico Mariana a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile acesteia au fost corect încadrate juridic în baza art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal, cu următorii indici de calificare: violența în familie, manifestată prin acțiuni intenționate comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art. 201[1] din Codul penal are un caracter complex.

Astfel, *obiectul juridic principal* îl formează relaţiile sociale cu privire la solidaritatea familială.

La rândul său, *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea și demnitatea persoanei, la substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

Obiectul material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei).

Victimă a infracțiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului, la caz fiind concubinul inculpatei.

Prin membru al familiei, în sensul prevederilor art.3 alin.(2) lit. b) ale Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie răspunderii penale, precum și potrivit 133[1] Cod penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înțelese: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; și b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ale integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Corespunzător, reieșind din textul art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, faptele prejudiciabile de violență în familie, se concretizează în orice acțiune sau inacțiune, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de

apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanţa constată că inculpata a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut caracterul prejudiciabil al faptei sale și a urmărit producerea urmărilor prejudiciabile.

Instanţa atestă că infracțiunea incriminată inculpatei este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra, denotă anume prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpata Boico Mariana.

Subiectul infracțiunii în cauză este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Subiectul infracțiunii are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii: este membru al familiei victimei, iar Boico Mariana și ***** se află în relaţii de concubinaj, fapt confirmat prin declaraţiile părții vătămate şi ale inculpatei.

Corespunzător inculpata Boico Mariana constituie subiect al infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal și urmează a fi trasă la răspundere penală pentru faptele constatate supra.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acţiunile inculpatei şi nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea inculpatei Boico Mariana la răspundere penală.

În temeiul celor expuse instanța ajunge la concluzia că în privința lui Boico Mariana urmează de emis sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei penale.

CU PRIVIRE LA INDIVIDUALIZAREA PEDEPSEI

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat, procurorul Tatiana Andronic considerând pe deplin dovedită vinovăția inculpatei, a pledat pentru recunoașterea inculpatei Boico Mariana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin. (1), lit. a) Cod penal și aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Avocatul părții vătămate, Nicolae Musteață a solicitat aplicarea unei pedepse privative de libertate.

Partea vătămată ***** în instanța de judecată a declarat că careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpată nu are. Solicită să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, a declarat că a iertat-o.

Apărătorul inculpatei, avocatul Cebotari Vitalii, a pledat pentru aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, și anume muncă neremunerată în folosul comunității.

Inculpata Boico Mariana,în ultimul cuvânt, a declarat că îi pare rău de cele comise și solicită o pedeapsă mai ușoară.

Astfel, la stabilirea felului și cuantumului pedepsei, instanța are în vedere scopul pedepsei penale, care constă în restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Totodată, instanța ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatei, de circumstanțele care atenuează și agravează răspunderea penală, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării acesteia și asupra condițiilor sale de viață.

În conformitate cu art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța reține că pedeapsa penală nu urmărește răzbunarea pentru fapta săvârșită, ci realizarea scopurilor prevăzute de lege, motiv pentru care aceasta trebuie să fie echitabilă și proporțională cu gravitatea infracțiunii și cu persoana inculpatului.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 80^1 alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Legea penală prevede pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1), lit. a) Cod penal pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

Deși infracțiunea imputată face parte din categoria celor mai puțin grave, instanța nu poate ignora caracterul concret al faptei, modalitatea de comitere și contextul relațional în care aceasta a avut loc.

Astfel, fapta a fost comisă în cadrul relațiilor de familie/concubinaj, într-un mediu care, prin natura sa, presupune existența unor raporturi de apropiere, încredere și obligația reciprocă de respect și protecție. Or, violența exercitată în asemenea raporturi afectează nu doar integritatea fizică a victimei concrete, dar și climatul familial, siguranța în mediul domestic și relațiile sociale ocrotite de legea penală.

Instanța apreciază că violența în familie prezintă un grad sporit de pericol social tocmai prin faptul că se produce într-un spațiu în care persoana vătămată ar trebui să se simtă protejată, iar repetarea unor asemenea conduite denotă o atitudine de desconsiderare față de valorile sociale ocrotite de lege.

În prezenta cauză, instanța constată că fapta comisă de inculpată prezintă un grad sporit de pericol social, nu doar prin natura relațiilor sociale lezate, ci și prin modalitatea concretă de comitere a faptei.

La aprecierea gradului de pericol social concret al faptei, instanța are în vedere că acțiunile violente ale inculpatei au fost realizate cu folosirea unui cuțit de bucătărie, obiect apt prin natura sa să producă urmări mai grave decât cele efectiv survenite. Chiar dacă, potrivit concluziilor medico-legale, victimei i-a fost cauzată o vătămare ușoară, modalitatea concretă de acțiune relevă un grad sporit de agresivitate, precum și o potențialitate lezională ridicată.

În acest sens, instanța constată că rezultatul efectiv produs nu diminuează semnificativ periculozitatea conduitei, întrucât aceasta a presupus utilizarea unui obiect vulnerant în cadrul unui conflict domestic.

Cu referire la persoana inculpatei, instanța reține că Boico Mariana nu se află la evidența medicului psihiatru, fapt confirmat prin materialele cauzei (f.d. 88), nu se află la evidența medicului narcolog (f.d. 90) și nu are stabilit grad de dizabilitate.

Totodată, instanța constată că inculpata a fost anterior condamnată prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 10 septembrie 2020, în temeiul art. 201^2 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 80 ore, precum și prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 12 februarie 2026, în temeiul art. 201^1 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore (f.d. 78-83).

Potrivit informației eliberate de Biroul de probațiune Soroca din 23 noiembrie 2020, Boico Mariana a executat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 10 septembrie 2020 și a fost exclusă din evidență la 23 noiembrie 2020 (f.d. 84). De asemenea, potrivit informației eliberate de Biroul de probațiune Soroca din 10 iunie 2026, inculpata a executat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 12 februarie 2026 și a fost exclusă din evidență la 22 mai 2026.

Prin urmare, instanța constată că inculpatei i-au fost anterior aplicate pedepse neprivative de libertate, inclusiv pentru o infracțiune de aceeași natură, prevăzută de art. 201¹ Cod penal. Cu toate acestea, pedepsele aplicate anterior nu au determinat-o pe inculpată să adopte o conduită conformă legii, aceasta săvârșind din nou o infracțiune de violență în familie.

Deci, fapta dedusă judecății nu poate fi apreciată ca un incident izolat sau întâmplător, ci se circumscrie unui comportament repetitiv de ignorare a normelor de conviețuire socială și familială.

De asemenea, potrivit cazierului contravențional anexat la materialele cauzei (f.d.86), în privința acesteia au fost examinate cauze contravenționale pentru huliganism nu prea grav, precum și pentru neîndeplinirea obligațiilor de întreținere, educare și instruire a copilului.

Aceste date, apreciate în ansamblu, conturează un comportament social negativ, repetitiv și lipsit de stabilitate în respectarea normelor și valorilor ocrotite de lege în cadrul relațiilor familiale și sociale.

Instanța acordă relevanță și caracteristicilor prezentate de autoritatea publică locală, Primăria satului*****, raionul Soroca, potrivit cărora inculpata Boico Mariana este caracterizată negativ, fiind indicat că aceasta manifestă comportament agresiv, are încălcări ale disciplinei pe teritoriul satului și consumă băuturi alcoolice împreună cu concubinul său. (f.d.73-74)

Aceste împrejurări nu sunt analizate izolat și nu substituie proba vinovăției, însă sunt relevante la individualizarea pedepsei, întrucât reflectă conduita inculpatei în comunitate, modul său de raportare la normele sociale și riscul repetării unor comportamente similare.

Instanța constată că în cauzele penale anterioare inculpatei i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Prin urmare, această sancțiune penală a fost deja utilizată anterior ca mijloc de corectare și reeducare a inculpatei.

Cu toate acestea, aplicarea pedepsei respective nu a determinat-o pe inculpată să adopte o conduită conformă legii, aceasta săvârșind din nou o infracțiune contra relațiilor familiale, manifestată prin violență asupra concubinului. În asemenea condiții, instanța apreciază că aplicarea repetată a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității ar fi vădit insuficientă pentru atingerea scopului pedepsei penale.

Ca circumstanță atenuantă, instanța reține, în temeiul art. 76 alin. (1) lit. f) din Codul penal, recunoașterea vinovăției de către inculpată. Această împrejurare denotă o anumită cooperare procesuală și a fost avută în vedere la stabilirea cuantumului pedepsei.

Ca circumstanță agravantă, în temeiul art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal, instanța reține săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară. Această circumstanță relevă perseverența inculpatei în conduita infracțională și caracterul repetat al comportamentului violent în cadrul relațiilor familiale.

Infracțiunea de violență în familie nu poate fi privită ca o simplă altercație interpersonală, deoarece aceasta afectează însăși securitatea relațiilor de conviețuire familială, produce un climat de frică și vulnerabilitate pentru victimă și impune o reacție penală aptă să descurajeze repetarea unor asemenea conduite. În asemenea cauze, răspunsul penal trebuie să fie unul efectiv și proporțional, pentru a transmite în mod clar că violența exercitată în cadrul relațiilor de familie nu poate fi tolerată, minimalizată sau tratată ca un incident lipsit de gravitate.

Raportând aceste finalități la datele concrete ale cauzei, instanța concluzionează că scopul pedepsei nu poate fi atins prin aplicarea unei noi pedepse neprivative de libertate, în condițiile în care asemenea sancțiuni au fost deja aplicate anterior, fără a produce efectul preventiv și educativ scontat.

În același timp, instanța ține cont de faptul că inculpata a recunoscut vina, cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar victimei i-a fost cauzată o vătămare ușoară. Aceste circumstanțe justifică stabilirea unei pedepse cu închisoarea într-un cuantum echilibrat, sub limita maximă prevăzută de lege, dar suficient de ferm pentru a corespunde scopului pedepsei.

Mai mult ca atît, instanța apreciază că simpla recunoaștere a faptei nu este suficientă, în prezenta cauză, pentru a justifica aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, în condițiile în care datele ce caracterizează persoana inculpatei relevă o conduită antisocială repetată și o ineficiență a pedepselor anterior aplicate.

Astfel, ținând cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, de persoana inculpatei, de circumstanța atenuantă reținută, de circumstanța agravantă, de conduita sa anterioară în raporturile familiale și de necesitatea aplicării unei pedepse efective, instanța consideră necesară stabilirea în privința inculpatei Boico Mariana a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În aceste condiții, instanța apreciază că pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare realizează un just echilibru între gravitatea infracțiunii săvârșite și persoana inculpatei, fiind aptă să asigure realizarea scopului pedepsei penale.

În aprecierea instanței, aplicarea unei asemenea sancțiuni constituie o reacție penală adecvată conduitei infracționale constatate, fiind proporțională cu gravitatea faptei săvârșite și necesară pentru realizarea scopului pedepsei penale prevăzut de lege.

CU PRIVIRE LA MĂSURA PREVENTIVĂ

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatei până când sentinţa va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privinţa inculpatei Boico Mariana este aplicată măsura preventivă-obligația de a nu părăsi țara pe un termen de 30 zile, aplicată prin ordonanța din 25.05.2026. (f.d.107)

În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Andronic Tatiana a solicitat revocarea măsurii preventive-obligarea de a nu părăsi țara și aplicarea măsurii preventive-arestul preventiv până la rămânerea sentinței definitive.

La acest capitol, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

Reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) Cod de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol.

Instanța reține că măsura preventivă aplicată anterior inculpatei, respectiv obligarea de a nu părăsi țara, este una proporțională și suficientă în raport cu scopul urmărit la această etapă procesuală. Din materialele cauzei nu rezultă date concrete care ar demonstra că inculpata s-ar fi eschivat de la judecarea cauzei, ar fi încălcat obligațiile impuse prin măsura preventivă aplicată sau ar fi întreprins acțiuni orientate spre sustragerea de la executarea eventualei pedepse.

Totodată, instanța apreciază că simpla pronunțare a unei sentințe de condamnare, până la rămânerea definitivă a acesteia, nu justifică în mod automat aplicarea celei mai severe măsuri preventive. Arestul preventiv reprezintă o măsură excepțională, care poate fi aplicată doar atunci când alte măsuri preventive mai puțin restrictive nu sunt suficiente pentru atingerea scopului procesual urmărit.

În prezenta cauză, instanţa nu identifică circumstanţe care să justifice înăsprirea regimului preventiv aplicat inculpatei. Dimpotrivă, comportamentul procesual al acesteia şi lipsa unor date privind încălcarea obligaţiilor impuse permit concluzia că scopul măsurii preventive poate fi realizat prin menţinerea măsurii deja aplicate.

Prin urmare, instanţa apreciază că în privinţa inculpatei Boico Mariana urmează a fi menţinută măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi ţara până la rămânerea definitivă a sentinţei.

CU PRIVIRE LA CORPURILE DELICTE

În conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaşte drept corp delict prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată şi se anexează la dosar.

Potrivit art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care

nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora (..)

Astfel, corpurile delicte: - un cuțit confecționat din metal cu mînerul din lemn, o cârpă de culoare galbenă cu pete de culoare brună deschisă asemănătoare cu sîngele și o pereche de blugi– recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanța organului de urmărire penală din 16.04.2026 (f.d.21) și care au fost transmise spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul IP Soroca sub chitanțierul nr. 62 – de supus nimicirii la rămânerea definitivă a sentinței.

CU PRIVIRE LA CHELTUIELILE JUDICIARE

Acuzatorul de stat a solicitat să fie încasat din contul inculpatului cheltuielile judiciare în sumă de 640 lei care sunt compuse din cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare.

Astfel, în conformitate cu art. 143 alin. (1), pct. 2) din Codul de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 2) gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale.

Conform art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Potrivit art. 397 Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: (…) 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare

Din materialele cauzei rezultă că în cadrul procesului penal s-a întocmit Raportul de expertiză judiciară nr. 202629D0090 din 28.04.2026, pentru care s-a suportat cu titlu de cheltuieli suma de 320 lei (f.d.46-47) și a Raportului de expertiză judiciară nr. 202629D0107 din 15.05.2026, pentru care s-a suportat cu titlu de cheltuieli suma de 320 lei. (f.d.49-51)

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1), (2) și art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, instanța va dispune încasarea de la inculpata Boico Mariana, născută la *****, IDNP*****, în beneficiul statului a sumei de 640 lei (șase sute patruzeci), cu titlu de cheltuieli judiciare (pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202629D0090 din 28.04.2026 și a raportului de expertiză judiciară nr. 202629D0107 din 15.05.2026).

În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 80^1 din Codul penal, 162, 227-229, 329, 340, 364^1 , 384-389, 392-395 şi 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște **Boico Mariana** *****, născută la *****, IDNP*****, vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1), lit. a) din Codul Penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui **Boico Mariana** *****, născută la *****, prin prezenta sentință, urmează a fi pusă în executare din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu calcularea termenului din momentul reținerii acesteia.

Se menține în privința inculpatei **Boico Mariana** ***** măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Corpurile delicte:

- un cuțit confecționat din metal cu mînerul din lemn, o cârpă de culoare galbenă cu pete de culoare brună deschisă asemănătoare cu sîngele și o pereche de blugi– recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanța organului de urmărire penală din 16.04.2026) și care au fost transmise spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul IP Soroca sub chitanțierul nr. 62– de supus nimicirii la rămânerea definitivă a sentinței.

Se încasează de la **Boico Mariana *****,** născută la *****, IDNP*****, viza de domiciliu s.*****, r-nul Soroca, în beneficiul statului, suma de 640 (șase sute patruzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru expertizele efectuate în cadrul procesului penal, cu achitarea pe contul Beneficiar: Ministerul Finanțelor Codul IBAN: MD57TRGAAA14223901000000, Codul fiscal: 1006601000037, prestatorul beneficiar: Ministerul Finanțelor- Trezoreria de Stat.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecător /semnătura/ **Nelea Codreanu**